29/05/2020

“Ζωή αιώνια και άφεση αμαρτιών προσφέρει η Θεία Κοινωνία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Για τη Θεία Μετάληψη δημοσίευσε εγκύκλιο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος. “**Ζωή αιώνια και άφεση αμαρτιών προσφέρει η Θεία Κοινωνία. Αλήθεια, πόσο διαφορετική θα ήταν η τοποθέτησή μας απέναντι στα σπουδαία αυτά θέματα και όλη η ζωή μας, αν συνειδητοποιούσαμε ότι είμαστε παιδιά του Θεού, είμαστε αδέλφια και μέλη του σώματός Του και εμπιστευόμαστε την πρόνοιά Του… Πόσο ελεύθεροι θα νοιώθαμε, αν πιστεύαμε τον Κύριό μας και όλοι οι χριστιανοί είχαμε, σαν μέλη της Εκκλησίας, του ιδίου σώματος του Χριστού μέλη, μια καρδιά… Αν νοιώθαμε την αγάπη ως περιπέτεια και ως θυσία, ικανή να νικήσει τον θάνατο”** τονίζει ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε αναλυτικά την Εγκύκλιό του:

Προς

Τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή Λαό

της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος,

Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων.

Αγαπητοί μου πατέρες και χριστιανοί μου ευλογημένοι,

Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε και ενδυναμούσθε εν τω κράτει της ισχύος Αυτού.

Επικοινωνώ μαζί σας, προκειμένου να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις και να θυμίσω στην αγάπη σας τις προϋποθέσεις συμμετοχής μας στην θεία λατρεία και ιδίως στην Θεία Κοινωνία, μιάς και στις μέρες μας πολύς εγένετο ο λόγος περί τούτων και ενδεχομένως να έχει προκύψει ζάλη, σύγχυση ή και λογισμός αμφιβολίας.

Η Εκκλησία μας, που είναι ο ίδιος ο Χριστός, ανέκαθεν καλεί όλους τους ανθρώπους στους κόλπους Της και θέλει «πάντας σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν». Εν τούτοις, όμως, ουδένα εκβιάζει να γίνει ή να συνεχίσει να είναι μέλος Της, σεβομένη, κατά το πρότυπο του Ιδρυτού Της, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, την ελευθερία του καθενός! Και μη λησμονούμε ότι η ελευθερία είναι το ανεκτίμητο προικώο δώρο του Θεού στο πλάσμα Του, τον άνθρωπο. Η διαχείριση της ελευθερίας, ωστόσο, απαιτεί φωτεινό νού, σύνεση, υπευθυνότητα, σεβασμό, και αγάπη. Αυτό το θείο δώρο διαχρονικά γίνεται στόχος του διαβόλου, ο οποίος επιβουλεύεται τον άνθρωπο και επιθυμεί να τον υποτάξει τυραννικά κάτω από την εξουσία του, με δελεαστικές γήινες, προσωρινές όμως, αντιπαροχές. Στόχος γίνεται η ελευθερία και από όσους ονειρεύονται να κυριαρχήσουν επί παν το πρόσωπον της γης, με σύγχρονα όπλα και μέσα την τρομοκρατία και την προπαγάνδα.

Όποιος ανήκει στην Εκκλησία, δηλαδή στο Χριστό και θέλει να μένει ελεύθερος, οφείλει να αγωνίζεται να τηρεί στην καθημερινότητά του τις δυό μεγάλες εντολές: Να αγαπά εξ όλης του της καρδίας τον Θεό, συνεπώς να Τον θυμάται

διαρκώς και να βαδίζει σύμφωνα με τις εντολές Του και να αγαπά και τον συνάνθρωπό του, με λόγια και με έργα, όπως τον εαυτό του (Λουκ. 10, 27).

Ο χριστιανός διδάσκεται να σέβεται τους πάντες και να προσεύχεται υπέρ της των πάντων σωτηρίας. Με ταπείνωση και διάκριση και αγάπη ομολογεί Χριστόν εσταυρωμένον και αναστάντα. Ωστόσο, δεν ευρίσκει πάντοτε κατανόηση και ανταπόκριση. Ακόμη και όσοι κόπτονται, μάλλον επιφανειακά και όχι αληθινά, για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον δήθεν σεβασμό των διαφορετικών επιλογών, συχνά, ίσως και απροκάλυπτα, δεν αναγνωρίζουν στους πιστούς της Εκκλησίας το δικαίωμα να πιστεύουν, να εκδηλώνουν την πίστη τους και να ομιλούν περί της ελπίδος τους, ενώ δεν διστάζουν και να τους περιφρονούν και να τους χλευάζουν. Όσοι είμαστε του Χριστού, γνωρίζουμε πως πρέπει να σηκώνουμε το βάρος του ονειδισμού και να σταυρώνουμε εκουσίως τους εαυτούς μας, δίχως να λησμονούμε ποτέ ότι «τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα τους σοφούς καταισχύνη, και τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά» (Α΄ Κοριν. 1, 27).

Στην Εκκλησία ασκούμεθα στο άθλημα της αγάπης, που είναι το υψηλότερο αγώνισμα. Και τούτες τις ημέρες τις χαλεπές της πανδημίας, η προς τον πλησίον αγάπη μάλλον περιορίστηκε σε πολύ στενά όρια και σε συγκεκριμένους τρόπους έκφρασης. Της απομονώσεως και απομακρύνσεώς μας από τους άλλους. Έτσι, ο φόβος επεκτάθηκε πιθανόν ανεξέλεγκτα και κατέλαβε εδάφη της ψυχής που δεν του ανήκουν.

Ασφαλώς και δεν υποτιμούμε τον κίνδυνο της ασθενείας, οφείλουμε μάλιστα να τιμούμε τους ιατρούς και να προστατεύουμε την υγεία εαυτών και αλλήλων! Και αποδείξαμε περίτρανα, ότι τηρούμε το καθήκον μας. Ακούσαμε και υπακούσαμε και συνεχίζουμε να εφαρμόζουμε σχολαστικά τις υποδείξεις, τις προτροπές των ειδικών και τα μέτρα των Κυβερνώντων. Είναι όμως ανάγκη να σκεφθούμε ότι η Εκκλησία, εκτός από την αγάπη εκείνη που εκδηλώνεται με αυτήν την μορφή και τον τυπικό τρόπο, ο οποίος είναι δυνατόν να οδηγήσει σε ακοινωνησία, αφού, κατά την ομολογία των ίδιων των υπευθύνων, φθάνει και σε σημείο να αφήνει τον προσβληθέντα από τον ιο βαριά άρρωστο να πεθάνει στην μοναξιά του, με μόνο δικαίωμα, αν μπορεί και ¬αυτό να το εξασκήσει, να στείλει ένα ηλεκτρονικό μήνυμα στους δικούς του, προβάλλει και άλλο ήθος, άλλο τρόπο ζωής. Ποιόν;

Εκείνο που έζησαν και ζούν οι άγιοι πατέρες μας, μα και άλλοι αληθινοί χριστιανοί και άνθρωποι με αληθινή κοινωνική ευαισθησία, οι οποίοι προσωπικά υπηρετούσαν και υπηρετούν ασθενείς με βαρέα και μεταδοτικά και θανατηφόρα νοσήματα, εκθέτοντας τον εαυτό τους σε κίνδυνο πραγματικό. Άλλοι, στην εποχή της δουλείας, πουλούσαν ως σκλάβο τον εαυτό τους για να ελευθερώσουν συναν-θρώπους τους (όχι πάντα ομοπίστους). Αυτό είναι το μεγαλείο της αγάπης! Πράγματι «κραταιά ως θάνατος αγάπη»!(Ασ. Ασ. 8, 6). «Μείζονα ταύτης της αγάπης ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη υπέρ των φι-λων αυτού»!!! (Ιωάν. 15, 13).

Και ενώ η Εκκλησία θέτει ενώπιόν μας όλες τις επιλογές, για να διαλέξουμε υπεύθυνα και ελεύθερα όποια επιθυμούμε, ανάλογα με το βαθμό της πίστεως και της αγάπης μας, ο εκτός ή μακράν Της ευρισκόμενος κόσμος, αντίθετα, θέλει να επιβάλει τις δικές του θέσεις και τις ιδεολογίες του, να αλλάξει ακόμη και αυτήν την ζωή και την λατρεία της Εκκλησίας. Στόχος, ο αποχριστιανισμός της Κοινωνίας.

Αλήθεια, πόσα αρνητικά δεν είδαμε και ακούσαμε στην τηλοψία και δεν διαβάσαμε τούτο τον καιρό για την κοινή προσευχή, για την προσκύνηση των αγίων Εικόνων και των ιερών λειψάνων, τον τρόπο της μεταδόσεως της Θείας Κοινωνίας στους πιστούς. Όμως, η των πραγμάτων αλήθεια, που προέρχεται από την εμπειρία των Ιερέων και των εκκλησιαζομένων πιστών, αποδεικνύει ότι, Χάρη και αγιασμό και ευωδία πηγάζουν τα ιερά λείψανα και οι άγιες Εικόνες και ιάσεις και θαύματα επιτελούνται. Ζωή αιώνια και άφεση αμαρτιών προσφέρει η Θεία Κοινωνία. Αλήθεια, πόσο διαφορετική θα ήταν η τοποθέτησή μας απέναντι στα σπουδαία αυτά θέματα και όλη η ζωή μας, αν συνειδητο-ποιούσαμε ότι είμαστε παιδιά του Θεού, είμαστε αδέλφια και μέλη του σώματός Του και εμπιστευόμαστε την πρόνοιά Του... Πόσο ελεύθεροι θα νοιώθαμε, αν πιστεύαμε τον Κύριό μας και όλοι οι χριστιανοί είχαμε, σαν μέλη της Εκκλησίας, του ιδίου σώματος του Χριστού μέλη, μια καρδιά... Αν νοιώθαμε την αγάπη ως περιπέτεια και ως θυσία, ικανή να νικήσει τον θάνατο... Και τούτο δεν είναι απραγματοποίητο, δεν είναι ουτοπία! Οι πρώτοι χριστιανοί μ’ αυτό το ήθος ζούσαν! Είχαν μια καρδιά, γι’ αυτό είχαν και τα πάντα κοινά! Ήταν αδιανόητο να ψεύδωνται ή να κοινωνούν, προτού συγχωρήσουν και συγχωρηθούν και αγαπήσουν! Γι’ αυτό τον λόγο μην λησμονήσετε ποτέ ότι τα εφαρμοζόμενα και τηρούμενα από όλους μας μέτρα της αποφυγής του Κορωνοιού δεν πρέπει επ’ ουδενί να μας επηρεάσουν εσωτερικά, να παγώσουν την καρδιά μας και να αλλοιώσουν το ήθος μας.

Καιρός αναθεωρήσεως, καιρός αλλαγών! Έτσι προβάλλεται και ερμηνεύεται από πολλούς και από τη νέα τάξη πραγμάτων η πανδημική δοκιμασία και η συγκυρία. Και η Εκκλησία συμφωνεί. Ναί! Καιρός αλλαγών, μας βροντοφωνάζει. Αλλά τι αλλαγών; Καιρός μετανοίας! Μετάνοια, η μόνη σωτήρια αλλαγή! Να επιστρέψουμε, όπως ο άσωτος υιός, στην αγάπη του Θεού μας. Στο σπίτι του Πατέρα μας. Να ζήσουμε όλοι μας (Κληρικοί και Λαϊκοί) αυτό που είμαστε ως Εκκλησία. Όχι μόνον ως κουλτούρα και πολιτισμικό κεφάλαιο, αλλ' ως πίστη ζωντανή και βίωμα καθημερινό. Και μας εφιστά την προσοχή, διότι, ίσως, ο υφιστάμενος και μόνο μέχρι ενός σημείου δικαιολογημένος φόβος, χρησιμοποιηθεί από τα κοσμικά συστήματα ως όχημα, για να έλθουν άλλες δυσβάστακτες αλλαγές. Αυτές που έχουν να κάνουν με την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, με τις μεταξύ μας σχέσεις και την ελευθερία! Εμείς τα παιδιά Της ας Την ακούσουμε και ας συνεχίσουμε να είμαστε μία λατρεύουσα κοινωνία τον τριαδικό Θεό μας. Ας προστρέχουμε στην σύναξη της Θείας Λειτουργίας! Γύρω από την αγία Τράπεζα, το τραπέζι του Χριστού, ζούμε αληθινά και συνειδητοποιούμε αυτό που είμαστε. Οικογένεια του Θεού, κοινωνούντες με τον Θεό και μεταξύ μας.

Ακόμη, Σας συνιστώ, ως Πνευματικός Πατέρας Σας και Επίσκοπός Σας, νηστεία και εγκράτεια και περισσότερη και θερμότερη προσευχή, μελέτη του λόγου του Θεού και των βίων των αγίων. Πριν την Θεία Λειτουργία, προσοχή, προετοιμασία ψυχοσωματική, περισυλλογή, προσευχή και οπωσδήποτε να διαβάζετε, παρακαλώ πολύ, την ιερά ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως, με την βεβαιότητα ότι θα στερεωθήτε και θα ενισχυθήτε στην πίστη και την αγάπη. Η ακολουθία της Μεταλήψεως μας δημιουργεί κατάνυξη, μας βοηθεί να συνειδητοποιήσουμε το ποιοί είμαστε και Ποιόν θα υποδεχθούμε. Αποτελείται δε από δύο μέρη. Ένα, προπαρασκευαστικό που το διαβάζουμε πριν μεταλάβουμε, με το οποίο, αναγνωρίζοντας την αναξιότητά μας, παρακαλούμε τον Θεό να μας αξιώσει να Τον μεταλάβουμε. Να τον έχουμε ένοικο στην καρδιά μας και στα μέλη μας. Στο δεύτερο μέρος, το οποίο διαβάζουμε μετά την Θεία Μετάληψη, ευχαριστούμε τον Θεό, γιατί μας δώρισε τον εαυτό Του. Τον παρακαλούμε να μας κρατεί ενωμένους μαζί Του και με όλους τους άλλους που κοινώνησαν από το ένα άγιο Ποτήριο.

Αγαπητά μου παιδιά,

Η Θεία Λειτουργία είναι η σύνοδος του ουρανού και της γης. Ο Χριστός προσφέρει και προσφέρεται. Και προσφέρει ζωή αιώνια, συντρίβοντας τον θάνατο! Γι' αυτό

και η Θεία Λειτουργία είναι η ζωή μας! Είναι η ζωή του σύμπαντος κόσμου. Η Θεία Λειτουργία προφέρεται και από εμάς ευγνωμόνως προς τον Θεό, εξαιρέτως για την Παναγία μας, τους αγίους και τους κεκοιμημένους μας, αλλά και τον σύμπαντα κόσμο. Η Λειτουργία πρέπει να εμπνέει και να νοηματοδοτεί και να ανακεφαλαιώνει την καθημερινότητά μας, γιατί και μετά την απόλυσή της, πρέπει να συνεχίζουμε έμπρακτα να λατρεύουμε τον Θεό μας και να αγαπάμε τον συνάνθρωπό μας, προσφέροντες και προσφερόμενοι.

Εύχομαι να είστε πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, μέτοχοι αυτής της αιωνίου ζωής. Αμήν.

Εύχεσθε, παρακαλώ, ομοίως να ελεηθεί και ο Επίσκοπός Σας.

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης πολλής

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

† ο Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ